

Uyandır Geceleri

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 23 Şubat 2020

Bir fırtına esiyor, inilleyen gecede.
Vatan mahzun, ben mahzun, yüreğim yangın yeri.
Minnet ve şükranım var, yazdığım her hecede.
Gönlümde hoş bir seda, Ata'mın alın teri.

Kalpaklılar geçiyor gözlerimin önünden.
Kılıçları parlıyor, kan damlıyor kınından.
Çanakkale büyüyor, Gelibolu yönünden.
Şehadeti arıyor, çılgın Türk'ün askeri.

Oy Mehmedim, Mehmedim, kına yakmış eline.
Hepsi bir Seyit Ali, düşmüşler kan gölüne.
Hiç göz koymak olur mu Yiğit Türk'ün iline?
Mazlumun Allah'ı var, be hey zalim serseri!

Elli yedinci Alay, ölmeye gelmiş dönmez!
Bir Mustafa Kemal'ki ışığı asla sönmez.
Bu ezan susar mı hiç, bu şanlı bayrak inmez.
Nasıl uyusun gece, sönse gözümün ferî.

Şimdi ne yaparsın sen, unuttun mu maziyi?
Hatırla Kemal'ini, hatırla o gaziyi.
Hatırla düşenlerin, içinde ki sızıyı.
Uyutma geceleri, sızlatma kemikleri.

Sen ki kazma kürekle vuran Türk'ün beyiysen?
Altaylardan Tuna'ya varan Türk'ün boyuysan?
Şehadet şerbetine, eren Türk'ün soyuysan?
Söndür şu yangınımı, yanar ezelden beri...

Kul Fikret'im diyor ki, uyan artık uyuma!
Son verelim şu zulme, son verelim kıyıma.
De ki Rabb'im kismet et, ne düşerse payıma.
Bitmeyen şu uykudan, uyandır geceleri.

Mehmet Fikret ÜNALAN
17 Şubat 2020 Saat 08.30
Güzelçamlı-Kuşadası